

La dècada que va de 1956 a 1966 fou una de les èpoques daurades del GEDE, on hi coincidiren noms com el de Josep Santacana, Manel Guasch o Jaume Mas entre d'altres; escaladors que obriren un grapat de rutes ha Montserrat que han esdevingut clàssiques i cita obligada. Itineraris com la <u>GEDE</u> del Pas del Príncep, la <u>Santacana</u> de la Mòmia, la <u>Mas-Brullet</u> al Serrat del Moro o la <u>Mas-Guasch</u> al Puntal de l'Albarda són només alguns exemples de vies que no poden faltar en el currículum de l'escalador clàssic.

La *GEDE de l'Escorpí*, també coneguda com la Gran Xemeneia d'Agulles fou, segons ens explica en Manel Guasch, la darrera oberta per en Santacana a Montserrat. La via aprofita un evident diedre per anar a buscar la gran xemeneia, que segueix fil per randa en tres llargs absolutament deliciosos. Menció especial pel darrer, especialment estret, obert per en Guasch que mercès a una complexió prima i una debilitat especial per les xemeneies no li costà trobar pas en tant poc espai. Cal dir que nosaltres hem superat els primers metres cap a fora en off-widht i es deixa fer molt bé, evitant les claustrofòbiques històries que ens havien explicat.

• Via: GEDE o Gran Xemeneia d'Agulles

• Zona: Montserrat – Agulles

• Dificultat: V+/A1 (MD)

• Dificultat obligada: V+/A1

• Llargària: 170 metres

• Grau d'exposició: Alt

• Grau de compromís: Alt

- Equipament: Via semi-equipada amb material bastant vetust però amb molt bones possibilitats per reforçar-ho. Reunions en bon estat
- Material: 16 cintes exprés, joc de friends fins al #3 de Camalot, joc de fissurers, una plaqueta recuperable, bagues, tricams útils, un estrep i mosquetó dels invents

Orientació: NordValoració: *****

Aproximació:

Des de can Massana prenem el GR-172 direcció al Monestir. Un cop passada la Cadireta trobarem un desviament a mà dreta que puja cap al Coll de Porc, el prenem i continuem fins un trencall on agafem el camí de la dreta, que puja cap al Coll del Portell Estret; al primer revolt cap a la dreta comença la *Iglesias de la Boleta del Portell Estret*, al següent revolt trobarem un corriol desdibuixat que marxa cap a la paret. El prenem i seguim més o menys a peu de paret intentat no esgarrinxarnos gaire fins a peu de via, un diedre evident.

Veure l'aproximació a la via amb Google-Maps

L1(V+)

La primera tirada s'enfila per un diedre vertical que s'ha d'escalar amb pausa, assaborint la bellesa dels moviments i cercant la millor opció per protegir-lo d'una manera correcta. Les assegurances que hi trobem emplaçades són senzillament el testimoni d'una època pretèrita, però gracies al material modern no tindrem cap mena de problema per progressar amb seguretat, sempre que tinguem traça en l'emplaçament (que hi és) del material flotant. 20 metres, dos burins, un tac i un clau.

L2(V/A1)

Continuem amb la tònica del llarg anterior seguint pel diedre fins que un petit extraplom ens obliga

a marxar cap a l'esquerra i de seguida progressar en artificial flanquejant fins a la reunió (plaqueta recuperable o millor un cordino per escanyar). Les assegurances del flanqueig són molt originals, però el que està pitjor és un espit que trobem uns metres abans i que té mig casquet sortit. 20 metres, 2 tacs, un espit terminal, un clau i quatre burins.

L3(V/A1)

Sortim de la reunió en lliure curiós per anar a atènyer el primer clau. A partir d'aquest punt progressem en escalada combinada (preveure una baga per un arbust) fins que el terreny afluixa i continuem en lliure fàcil fins la reunió, en un replà i d'un sol espit. 35 metres, 5 claus i 4 expansions.

L4(IV)

Continuem per un diedre herbós, abans que s'eixampli trobem un parell de burinades seguides. Tot seguit continuem en tècnica de xemeneia amb una progressió molt còmoda fins la reunió, que està situada sobre un arbre característic. 30 metres, 2 burins.

L5(IV+)

Seguim per la xemeneia, ara més estreta, anant a buscar un bloc encastat que guanyem per fora (i de pas encintem). Un cop superat aquest tram ens toca entrar una mica més, ara per terreny menys escanyat i on trobarem un burí abans d'arribar a la reunió. 25 metres, un burí.

L6(V+)

Iniciem el llarg d'esquena a la Cadireta, encastant només la banda dreta (anirem trobant bons peus per l'esquerra); al cap de pocs metres trobem un forat molt bo per un tricam negre. Continuem així fins trobar un clau, punt en el que ens podem girar i continuar escalant en tècnica de xemeneia, sempre bastant cap a fora, amb bon ambient però gens angoixant. Quan trobem un pitó iniciem un fàcil flanqueig cap a l'interior sense guanyar alçada que ens mena a un teix que aprofitem per fer la reunió. 40 metres, 2 claus.

Descens:

Des de la darrera reunió remuntem la canal, bruta i terrosa fins arribar a una llengua de roca, a mà dreta, que de seguida ens mena al vessant nord de l'Agulla de l'Escorpí. Continuem direcció la Torta fins trobar un corriol que ràpidament ens porta al Portell Estret.

El que més m'ha agradat:

- Escalada genial, amb un ambient de primera.
- Diedres molt bons i xemeneies antològiques.
- Ombra assegurada.